

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ζούμε σε μια πρωτόγνωρα βάρβαρη εποχή, μια εποχή όπου ο παγκόσμιος πλούτος συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα χέρια, όπου ο λαός εξαθλιώνεται μέρα με τη μέρα, καταπατώνται στοιχειώδη δικαιώματά του, αλλοτριώνονται οι ανθρώπινες σχέσεις και εκφυλίζεται οποιαδήποτε δραστηριότητα των ανθρώπων. Σε μία τέτοια περίοδο δομικής κρίσης του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, το κεφάλαιο, ώστε να την ξεπεράσει, αναζητά μανιωδώς πηγές άντλησης κέρδους. Δεκαετίες τώρα στο στόχαστρο βρίσκεται και ο χώρος του αθλητισμού. **Μία δραστηριότητα, σωματική και πνευματική, που δημιουργήθηκε από τα λαϊκά και εργατικά στρώματα στους δρόμους, στα λασπερά χωράφια και στις βρώμικες αλάνες προκειμένου τα ίδια να εκφράσουν τις βαθύτερες ανάγκες, ένστικτα και ανησυχίες τους- αρχικά να ξεφύγουν από την καθημερινή καταπίεση και να μπορούν συλλογικά να εκτονώνονται, και έπειτα να μετατρέπουν το εκάστοτε <<γήπεδο>> σε χώρο που θα οικοδομείται μια κουλτούρα κόντρα στην κυρίαρχη, όπου δεν θα υπάρχουν διαχωρισμοί**

σε πλούσιους και φτωχούς, καταπιεστές και καταπιεσμένους.

Για τον καπιταλισμό όμως είναι θεμελιακό το γεγονός ότι η αστική τάξη έχει αντικρουόμενα συμφέροντα με την εργατική, και για να τα εξυπηρετήσει και να κερδοφορήσει την εκμεταλλεύεται με κάθε τρόπο, καταργώντας δικαιώματα και ελευθερίες της. Συνεπώς, **ο αθλητισμός με την εμπλοκή του οικονομικού αλλά και του πολιτικού παράγοντα, έχει οδηγηθεί πλέον στην πλήρη εμπορευματοποίησή του.** Χαρακτηριστικό παράδειγμα, καθώς αποτελεί το πιο λαοφιλές άθλημα, είναι το ποδόσφαιρο ή μάλλον πιο σωστά...η "βιομηχανία ποδοσφαίρου". Ενασχόληση μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων με τη διοίκηση ομάδων(π.χ.Gazprom-Chelsea), χιλιάδες σκάνδαλα με το παράνομο στοίχημα και τους χρηματισμούς διαιτητών και παραγόντων, συνολική αξιοποίηση των brandnames των ομάδων για εμπορική χρήση(φανέλες, κασκόλ..) μέχρι και τη σύνδεση και με πολιτικά συμφέροντα(πρόεδροι ομάδων προτρέπουν τους οπαδούς της ομάδας να στηρίξουν συγκεκριμένα

κόμματα κλπ). Ειδικότερα στον ελλαδικό χώρο συναντάμε σκάνδαλα με ξέπλυμα χρήματος και παράνομο τζόγο, διαγραφή χρεών συγκεκριμένων ΠΑΕ προς το Δημόσιο ακόμα και την προφύλαξη θυλάκων φασιστικών ομάδων και νονών της νύχτας σε συνδέσμους οπαδών, με τα ευκολόγια της εκάστοτε διοίκησης. **Σημαντική πτυχή της εμπορευματοποίησης του αθλητισμού αποτελούν και οι μεγάλες παγκόσμιες αθλητικές διοργανώσεις που επουδενή δεν αποσκοπούν στην προώθηση των αξιών του αθλητισμού και στην εξέλιξη των διάφορων αθλημάτων, αλλά αντίθετα αποτελούν πανηγύρι των επιχειρηματιών και των πολυεθνικών και ευκαιρία για άντληση κέρδους από το εγχώριο κεφάλαιο της εκάστοτε διοργανώτριας χώρας χωρίς αυτό να έχει κανένα αντίκτυπο στην οικονομική κατάσταση του λαού.**

ΒΡΑΖΙΛΙΑ 2014: η τεράστια αντίφαση της άναρχα στημένης φαβέλλας και των ελλειπών και διαλυμένων δημόσιων υποδομών με τα καλοστημένα αστικά κέντρα και τα πανάκριβα γήπεδα την ώρα που η ταξική ανισότητα στη Βραζιλία βαράει κόκκινο. Επίσης κραυγαλέο παράδειγμα είναι οι Ολυμπιακοί αγώνες με τον ανταγωνιστικό, εθνικιστικό και ατομικιστικό χαρακτήρα που έχουν αποκτήσει, και μαντέψτε..θα γίνουν στη Βραζιλία φέτος!

Επιπρόσθετα, στο βωμό του κέρδους και της ανταγωνιστικότητας θυσιάζονται οι αξίες του αθλητισμού και η υγεία των ίδιων των αθλητών. **Το φαινόμενο χρήσης αναβολικών ουσιών(ντόπινγκ) και συμπληρωμάτων διατροφής έχει πάρει**

τρομακτικές διαστάσεις, εφόσον για να "επιβιώσει ένας επαγγελματίας αθλητής στην αγορά" απαιτείται να επιφέρει νίκες (κέρδος για τον πρόεδρο-χορηγό του). Προκειμένου λοιπόν να πετύχει ένας αθλητής σήμερα την καλύτερη επίδοση, να σπάσει ένα ρεκόρ και εν τέλει να διακριθεί ωθείται αυτόματα στη χρησιμοποίηση κάθε μέσου, θεμιτού ή αθέμιτου. **Το γεγονός αυτό εκμεταλλεύονται οι διάφορες φαρμακευτικές εταιρείες, οι οποίες αισχροκερδούν μέσα από τη μαζική παραγωγή και πώληση των αναβολικών**(π.χ. αναβολικά στεροειδή).

Στις μέρες μας ο αθλητισμός δεν έχει τη μορφή καθολικού δικαιώματος, αλλά αποτελεί πολυτέλεια για τους λίγους, καθώς καθίσταται αδύνατη η πρόσβαση της πληττόμενης πλειοψηφίας σε αυτόν. Τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης το μάθημα της Φυσικής Αγωγής υποτιμάται όλο και περισσότερο μέσα από τη μείωση των ωρών διδασκαλίας του και τη μη πρόσληψη γυμναστών, όσο και σε τοπικό επίπεδο υπάρχει τεράστια έλλειψη δημόσιων δωρεάν υποδομών(γήπεδα, πάρκα κλπ). Από την άλλη, **η σύγχρονη καπιταλιστική πραγματικότητα, με την έλλειψη ελεύθερου χρόνου, τους εντατικούς ρυθμούς ζωής και επί της ουσίας τον αγώνα για επιβίωση που υποχρεώνει τη συντριπτική πλειοψηφία να εργάζεται με εξαντλητικά ωράρια, δεν αφήνει περιθώρια στο λαό και ειδικά τη νέα γενιά να αθληθεί.**

Ο αθλητισμός γενικότερα, πέρα από το θέαμα που προσφέρει, πέρα από τα σκάνδαλα τη διαφθοράς και της

ντόπας στο βωμό του εύκολου χρήματος και της πολιτικής ασυλίας επιχειρηματιών που μπλέκουν με γνωστές ομάδες, γίνεται πεδίο συζήτησης και λόγω του **οπαδικού ζητήματος. Ένα κοινωνικό φαινόμενο αρκετά αμφιλεγόμενο και έντονα κριτικαρισμένο.**

Η εικόνα των γηπέδων είναι αντανάκλαση της κοινωνικής κατάστασης με άμεσο τρόπο. Η κοινωνική βία ξεσπάει στα γήπεδα. Όσοι κλείνουν τα μάτια στη βία της ανεργίας, της μετανάστευσης και του τσακίσματος μιας ολόκληρης γενιάς είναι λογικό να εκπλήσσονται με τα μπάχαλα στα γήπεδα. Επίσης στις χώρες που προσπάθησαν να καθαρίσουν τα γήπεδα από τη βία επέλεξαν ουσιαστικά να αποκλείσουν τα λαϊκά στρώματα. Εν τέλει απλά διαφύλαξαν ένα εμπορικό προϊόν, το έκαναν πιο ακριβό και τα φαινόμενα βίας συνέχισαν λίγα μέτρα παρακάτω με παρόμοιες είτε διαφορετικές αφορμές. **Τα πολιτικά ρεύματα που κυριαρχούν στη κοινωνία εμφανίζονται και στις κερκίδες.** Από το no politica και την κατάσταση στην Πολωνία με τον εκφασισμό ενός ολόκληρου λαού και τους караφασίστες χούλιγκανς, από τις σκληρές κόντρες ομάδων βασισμένες σε ιδεολογικές διαμάχες (βλέπε Celtics – Rangers) μέχρι την συντριπτική στάση των ελλήνων οπαδών για την υποδοχή των προσφύγων και την καταδίκη της δολοφονίας του αντιφασίστα Π.Φύσσα και τις περήφανες κερκίδες με κοινωνικά αντανάκλαστικά και παρουσία στο εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα. **Η αστυνομία και το κράτος επιλέγουν πολλές φορές τους οπαδούς και τις κερκίδες σαν δοκιμαστικό σωλήνα νέων μέτρων και πολιτικών. Αφού τους παρουσιάσουν σαν το**

κύριο κοινωνικό πρόβλημα επιτίθενται σε κάθε προσωπικό και δημοκρατικό τους δικαίωμα (βλέπε κάρτα φιλάθλου) δοκιμάζουν νέες μεθόδους καταστολής και εν τέλει σπρώχνουν τη κατάσταση στην άμεση υποταγή στη διοίκηση της ομάδας.

Σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται το <<καφριλίκι>> και τα σάπια φαινόμενα που παρουσιάζονται στα γήπεδα, ωστόσο υπάρχει σχέση αιτίου-αποτελέσματος και μια υγιής πλευρά του ζητήματος. Αυτή δεν είναι άλλη από την όρεξη και την αγάπη να παρακολουθείς την ομάδα που υποστηρίζεις που πρέπει όμως να εκφράζεται και μέσα από την επιδίωξη για fair play, όμορφο θέαμα αλλά και αμερόληπτη διαιτησία. Αν όμως, ο αθλητισμός δεν ξεμπλέξει απ' όλα τα λαμόγια τον λυμαίνου από αυτό το σύστημα που θέλει να μας κλέψει ό,τι μας ευχαριστεί στο βωμό του κέρδους, τότε όντως θα υπάρχει η καφρίλα, ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία!

Για μια άλλη κοινωνία, για έναν άλλο αθλητισμό!

Στο σύγχρονο καπιταλισμό και την κρισιακή του φάση η επίθεση στην εργατική τάξη και στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα εντείνεται τρομακτικά σε όλα τα επίπεδα. Ταυτόχρονα όμως απ'τη μία η αδυναμία του κεφαλαίου να βρει λύση και απ'την άλλη ο επιβιωτισμός και η αναπόφευκτη λαϊκή δυσαρέσκεια της συντριπτικής πλειοψηφίας παρουσιάζει μεγάλες δυνατότητες για το νεολαιίστικο-εργατικό-λαϊκό κίνημα. Αυτό το μαζικό

ρεύμα πρέπει να αποκτήσει ανατρεπτικά αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά και να παλέψει οργανωμένα για τη χειραφέτηση του ανθρώπου, για μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση και αλλοτροίωση.

Στη λογική αυτή πρέπει να επανακαθοριστούν η φύση και ο ρόλος του αθλητισμού, εφόσον αυτός συνδέεται αναπόσπαστα με τον πολιτισμό και την κοινωνική ζωή. **Χρειάζεται αγώνας για την ανάπτυξη εργατικού αθλητισμού** που θα διαπνέεται από νέο πιο συλλογικό πνεύμα με άξονες την αποειδωλοποίηση, την ελεύθερη συμμετοχή όλων στα αθλήματα, την αμοιβαία εργατική αλληλοβοήθεια–αλληλεγγύη και την άμιλλα έναντι του ανταγωνισμού. Μέσα από την ίδρυση κρατικών, κοινωνικών, γυμναστικών και αθλητικών οργανώσεων που θα αναπτύσσουν πολύμορφη δραστηριότητα για την αρμονική ανάπτυξη των σωματικών και πνευματικών ικανοτήτων, το δυνάμωμα της υγείας και της ψυχικής ισορροπίας και θα προάγουν τον αθλητισμό, κόντρα στις καταχρήσεις και τα καφρλίκια στα οποία ο καπιταλισμός προτρέπει, ως τον απελευθερωτικό και δημιουργικό τρόπο αποσυμφώρησης από το άγχος και την πίεση της καθημερινότητας.

Μέσα από τη δημιουργία αθλητικών ταξικών σωματείων, τα οποία θα λειτουργούν στη βάση της εργατικής δημοκρατίας που είναι άρρηκτα δεμένη με την αέναη προσπάθεια για την προσέγγιση, την πραγμάτωση της κομμουνιστικής κοινωνίας. Μέσα από διοργανώσεις και πρωταθλήματα, τοπικά και διεθνή, που με συλλογικό, διεθνιστικό και αντιπολεμικό στίγμα

θα αποτελούν τόπους συνάντησης σωματείων βάσης και ανταλλαγής πολιτιστικών στοιχείων και προοδευτικών ιδεών. **Χρειάζεται αγώνας ώστε το δικαίωμα στον αθλητισμό και η κατάργηση της επιχειρηματικής δράσης να μπουν στην ημερίσια διάταξη του εργατικού–λαϊκού κινήματος στη δουλειά και στη γειτονιά, στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο. Και βέβαια, οι αθλητές, οι προπονητές με τους φορείς τους, τα σωματεία, να δείξουν την ίδια αγωνιστικότητα, επιμονή και θέληση και έξω απ' τις γραμμές του γηπέδου. Να συνδυαστούν η σωματική άσκηση και η διεκδίκηση...γιατί τέτοιοι αγώνες ανοίγουν ελπιδοφόρους δρόμους!**